

Chúa Nhật Tuần IV - Mùa Chay

Bài đọc 1

2 Sb 36,14-16.19-23

Bài trích sách Sử biên niên quyển thứ hai.

¹⁴ Khi ấy, tất cả các thủ lãnh của các tư tế và dân chúng mỗi ngày một thêm bất trung bất nghĩa, học theo mọi thói ghê tởm của chư dân và làm cho Nhà Đức Chúa đã được thánh hiến ở Giê-ru-sa-lem ra ô uest. ¹⁵ Đức Chúa, Thiên Chúa của tổ tiên họ vẫn không ngừng sai sứ giả của Người đến cảnh cáo họ, vì Người hằng thương xót dân và thánh điện của Người. ¹⁶ Nhưng họ nhạo cười các sứ giả của Thiên Chúa, khinh thường lời Người và chế giễu các ngôn sứ của Người, khiến Đức Chúa bực bực nổi giận mà trừng phạt dân Người đến vô phương cứu chữa.

¹⁹ Quân Can-đê đốt Nhà Thiên Chúa, triệt hạ tường thành Giê-ru-sa-lem, phóng hoả đốt các lâu đài trong thành và phá huỷ mọi đồ đạc quý giá. ²⁰ Những ai còn sót lại không bị gươm đâm, thì vua bắt đi đày ở Ba-by-lon ; họ trở thành nô lệ của vua và con cháu vua, cho đến thời vương quốc Ba-tư ngự trị. ²¹ Thế là ứng nghiệm lời Đức Chúa phán, qua miệng ngôn sứ Giê-rê-mi-a rằng : cho đến khi đất được hưởng bù những năm sa-bát và suốt thời gian nó bị tàn phá, nó sẽ nghỉ, cho hết bảy mươi năm tròn.

²² Năm thứ nhất thời vua Ky-rô trị vì nước Ba-tư, để lời Đức Chúa phán qua miệng ngôn sứ Giê-rê-mi-a được hoàn toàn ứng nghiệm, Đức Chúa tác động trên tâm trí Ky-rô, vua Ba-tư. Vua thông báo cho toàn vương quốc và ra sắc chỉ như sau : ²³ “Ky-rô, vua Ba-tư, phán thế này : ‘Đức Chúa, Thiên Chúa trên trời, đã ban cho ta mọi vương quốc dưới đất. Chính Người trao cho ta trách nhiệm tái thiết cho Người một ngôi Nhà ở Giê-ru-sa-lem tại Giu-đa. Vậy ai trong các người thuộc dân của Người, thì xin Đức Chúa, Thiên Chúa của họ ở với họ, và họ hãy tiến lên ...!’ ”

Đó là Lời Chúa

Đáp ca Tv 136,1-2.3.4-5.6 (Đ. x. c.5a.6a)

**Đ. Giê-ru-sa-lem hỡi, lòng này nếu quên ngươi,
lưỡi xướng ca sẽ dính với hàm.**

¹Bờ sông Ba-by-lon, ta ra ngồi nước nở
mà tưởng nhớ Xi-on ;²trên những cành dương liễu,
ta tạm gác cây đàn.

**Đ. Giê-ru-sa-lem hỡi, lòng này nếu quên ngươi,
lưỡi xướng ca sẽ dính với hàm.**

³Bọn lính canh đòi ta hát xướng,
lũ cướp này mời gượng vui lên :
“Hát đi, hát thử đi xem
Xi-on nhạc thánh điệu quen một bài !”

**Đ. Giê-ru-sa-lem hỡi, lòng này nếu quên người,
lưỡi xướng ca sẽ dính với hàm.**

⁴Bài ca kính Chúa Trời, làm sao ta hát nổi
nơi đất khách quê người ?⁵Giê-ru-sa-lem hỡi, lòng này nếu quên người,
thì tay gảy đàn thành tê bại !

**Đ. Giê-ru-sa-lem hỡi, lòng này nếu quên người,
lưỡi xướng ca sẽ dính với hàm.**

⁶Lưỡi xướng ca sẽ dính với hàm,
nếu ta không hoài niệm, không còn lấy Giê-ru-sa-lem
làm niềm vui tuyệt đỉnh của tâm hồn.

**Đ. Giê-ru-sa-lem hỡi, lòng này nếu quên người,
lưỡi xướng ca sẽ dính với hàm.**

Bài đọc 2 Ep 2,4-10

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Ê-phê-xô.

⁴ Thưa anh em, Thiên Chúa giàu lòng thương xót và rất mực yêu mến chúng ta, ⁵ nên dầu chúng ta đã chết vì sa ngã, Người cũng đã cho chúng ta được cùng sống với Đức Ki-tô. Chính do ân sủng mà anh em được cứu độ ! ⁶ Người đã cho chúng ta được cùng sống lại và cùng ngự trị với Đức Ki-tô Giê-su trên cõi trời.

⁷ Như thế, Người tỏ lòng nhân hậu của Người đối với chúng ta trong Đức Ki-tô Giê-su, để biểu lộ cho các thế hệ mai sau được thấy ân sủng dồi dào phong phú của Người. ⁸ Quả vậy, chính do ân sủng và nhờ lòng tin mà anh em được cứu độ : đây không phải bởi sức anh em, mà là một ân huệ của Thiên Chúa ; ⁹ cũng không phải bởi việc anh em làm, để không ai có thể hãnh diện. ¹⁰ Thật thế, chúng ta là tác phẩm của Thiên Chúa, chúng ta được dựng nên trong Đức Ki-tô Giê-su, để sống mà thực hiện công trình tốt đẹp Thiên Chúa đã chuẩn bị cho chúng ta.

Đó là Lời Chúa

Tin Mừng Ga 3,14-21

✠ **Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.**

¹⁴ Khi ấy, Đức Giê-su nói với ông Ni-cô-đê-mô rằng : “Như ông Mô-sê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy, ¹⁵ để ai tin vào Người thì được sống muôn đời.

¹⁶ “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời. ¹⁷ Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ. ¹⁸ Ai tin vào Con của Người, thì không bị lên án ; nhưng kẻ không tin, thì bị lên án rồi, vì đã không tin vào danh của Con Một Thiên Chúa. ¹⁹ Và đây là bản án : ánh sáng đã đến thế gian, nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc họ làm đều xấu xa. ²⁰ Quả thật, ai làm điều ác, thì ghét ánh sáng và không đến cùng ánh sáng, để các việc họ làm khỏi bị chê trách. ²¹ Nhưng kẻ sống theo sự thật, thì đến cùng ánh sáng, để thiên hạ thấy rõ : các việc của người ấy đã được thực hiện trong Thiên Chúa.”

Reading 1 **2 CHR 36:14-16, 19-23**

In those days, all the princes of Judah, the priests, and the people
added infidelity to infidelity,
practicing all the abominations of the nations
and polluting the LORD's temple
which he had consecrated in Jerusalem.

Early and often did the LORD, the God of their fathers,
send his messengers to them,
for he had compassion on his people and his dwelling place.
But they mocked the messengers of God,
despised his warnings, and scoffed at his prophets,
until the anger of the LORD against his people was so inflamed
that there was no remedy.
Their enemies burnt the house of God,
tore down the walls of Jerusalem,
set all its palaces afire,
and destroyed all its precious objects.
Those who escaped the sword were carried captive to Babylon,
where they became servants of the king of the Chaldeans and his sons
until the kingdom of the Persians came to power.
All this was to fulfill the word of the LORD spoken by Jeremiah:

“Until the land has retrieved its lost sabbaths,
during all the time it lies waste it shall have rest
while seventy years are fulfilled.”

In the first year of Cyrus, king of Persia,
in order to fulfill the word of the LORD spoken by Jeremiah,
the LORD inspired King Cyrus of Persia
to issue this proclamation throughout his kingdom,
both by word of mouth and in writing:

“Thus says Cyrus, king of Persia:

All the kingdoms of the earth
the LORD, the God of heaven, has given to me,
and he has also charged me to build him a house
in Jerusalem, which is in Judah.

Whoever, therefore, among you belongs to any part of his people,
let him go up, and may his God be with him!”

The Word of The Lord

Reading 2 **EPH 2:4-10**

Brothers and sisters:

God, who is rich in mercy,
because of the great love he had for us,
even when we were dead in our transgressions,
brought us to life with Christ — by grace you have been saved —,
raised us up with him,
and seated us with him in the heavens in Christ Jesus,
that in the ages to come

He might show the immeasurable riches of his grace
in his kindness to us in Christ Jesus.

For by grace you have been saved through faith,
and this is not from you; it is the gift of God;
it is not from works, so no one may boast.

For we are his handiwork, created in Christ Jesus for the good works
that God has prepared in advance,
that we should live in them.

The Word of The Lord

Gospel JN 3:14-21

Jesus said to Nicodemus:

“Just as Moses lifted up the serpent in the desert,
so must the Son of Man be lifted up,
so that everyone who believes in him may have eternal life.”

For God so loved the world that he gave his only Son,
so that everyone who believes in him might not perish
but might have eternal life.

For God did not send his Son into the world to condemn the world,
but that the world might be saved through him.

Whoever believes in him will not be condemned,
but whoever does not believe has already been condemned,
because he has not believed in the name of the only Son of God.

And this is the verdict,
that the light came into the world,
but people preferred darkness to light,
because their works were evil.

For everyone who does wicked things hates the light
and does not come toward the light,
so that his works might not be exposed.

But whoever lives the truth comes to the light,
so that his works may be clearly seen as done in God.